

15 JULI 1924

No. 14

29e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

Drupt gij hemelen, van boven af, en dat de wolken vloeien van
gerechtigheid; en de aarde opene zich, en dat allerlei heil uitwasse,
en gerechtigheid tezamen uitspruite; ik de Heere heb ze geschapen.
Jesaja 45 : 8.

DE HERSTELLING VAN HET EVANGELIE. ¹⁾

Geleidelijk werd dus een andere akte in het groote drama van de Herstelling voltrokken — een akte van vele tafereelen. Maar de uitkomsten van deze akte hebben de verwondering en bewondering van de beschaafde wereld opgewekt en zullen zulks blijven doen. In de kerkorganisatie is elk punt zorgvuldig uitgewerkt, van het hoogste en meest belangrijke tot het laagste en minste ambt toe. Inderdaad, de volmaaktheid van de instelling sluit de gedachten uit, dat zij door den mensch alleen bedacht was. Geen andere organisatie, zoo volmaakt, kan in de geschiedenis der wereld gevonden worden.

XII.

De geestelijke gaven.

In minder dan een maand na de organisatie van de Kerk in 1830, geschiedde te Colesville, New-York, één van de wonderlijkste manifestaties die in de geschiedenis van de moderne wereld hebben plaats gevonden. Joseph Smith was naar Colesville gegaan om een bezoek te brengen aan het huis van Joseph Knight. De Knights waren Universalisten. Zij stelden evenwel belang in de boodschap van den jeugdigen Profeet. Eén van hen in het bijzonder — een zoon, Newel Knight bij naam — scheen zeer aangedaan door de leeringen. De Profeet zegt in zijn eenvoudige beschrijving:

„Hij en ik hadden vele ernstige gesprekken over het belangrijke onderwerp van 's menschen eeuwige zaligheid. Wij hadden de ge-

¹⁾ Deze verhandeling, geschreven door ouderling Osborne J. P. Widtsoe, wordt in de zondagsscholen der zending behandeld.

woonte aangenomen om veel te bidden in onze samenkomsten en Newel had gezegd dat hij zou trachten zijn kruis op te nemen en overluid te bidden gedurende de samenkomst; maar toen wij wederom tezamen kwamen, verontschuldigde hij zichzelf. Ik probeerde hem te overreden ***. Hij antwoordde dat *** hij wenschte te wachten totdat hij alleen naar het bosch kon gaan en daar zou hij bidden. Overeenkomstig stelde hij het gebed uit tot den volgende morgen, waarop hij zich naar het bosch begaf; waar hij, volgens zijn eigen verhaal, verscheidene pogingen in het werk stelde om te bidden, maar kon zulks nauwelijks volbrengen, daar hij gevoelde zijn plicht verzaakt te hebben door te weigeren in de tegenwoordigheid van anderen een bede te uiten. Hij begon zich onbehaaglijk te gevoelen, welk gevoel vermeerderde, beide in geest en lichaam, totdat, toen hij zijn huis bereikte, zijn vrouw zich zeer ongerust maakte toen zij zijn uiterlijk aanschouwde. Hij verzocht haar, mij te gaan roepen. Ik ging en vond hem in een zeer benauwden geestelijken toestand en zijn lichaam werd op zeer vreemde wijze bewerkt; zijn gelaat en ledematen verwrongen en verdraaiden zich in alle denkbare vormen en voorkomen; en ten laatste werd hij van den vloer van het vertrek opgenomen en op een vreeselijke wijze rond geworpen.

„Zijn toestand werd dra bekend aan zijn geburen en verwanten, en in een korten tijd waren acht of negen volwassen personen tezamen gekomen om het tafereel gade te slaan. Nadat hij aldus voor een wyl geleden had, gelukte het mij zijn hand te vatten en bijna oogenblikkelijk sprak hij tot mij en verzocht met grooten ernst den duivel uit hem te werpen, zeggende dat hij wist dat deze in hem gevaren was en ook dat ik hem uit kon werpen.

„Ik antwoordde: „Als gij weet dat ik het kan doen, zal het gedaan worden”, en toen, nagenoeg onbewust, bestrafte ik den duivel en gebod dezen in den naam van Jezus Christus hem te verlaten. Oogenblikkelijk sprak Newel en zeide dat hij den duivel zag verdwijnen.

Dit was het eerste wonder hetwelk in de Kerk plaats vond, of door eenig lid volbracht werd, en het werd niet door den mensch, noch door de kracht van een mensch gewrocht, maar door God en goddelijke macht; laat daarom de eer en lof, heerschappij en heerlijkheid, aan den Vader, Zoon en Heiligen Geest, voor immer en eeuwig gegeven worden. Amen.”¹⁾

Aangaande de waarheid van dit onopgesmukte verhaal kan geen twijfel bestaan. Het is vele jaren in druk verschenen en nimmer betwijfeld. Bovendien werd het wonder door verscheidene volwassen personen aanschouwd en krachtig door Newel Knight zelf bevestigd. Zonder twijfel werden dus de gaven van gezondmaking, zoo algemeen ten tijde van Jezus en Zijn discipelen, in het begin

1) „History of the Church”, Vol. I, pp. 82, 83.

der Kerk hersteld aan diegenen welke het Heilig Priesterschap droegen.

Niet meer dan anderhalf jaar na het verrichten van dit merkwaardig wonder, geschiedde er een ander, hetwelk de Profeet in zijn beschrijving nauwelijks aanhaalt. Hij zegt: „Ongeveer dezen tijd”, (12 September 1831) „vertoonde Ezra Booth zich als een afvallige. Hij vereenigde zich met de Kerk nadat hij een persoon zag genezen worden van een ongemak waaraan deze jarenlang lijdende was geweest.”¹⁾

Meer is er omtrent dit geval niet te vinden. Gelukkig echter is er een verslag voor ons bewaard gebleven omtrent deze gezondmaking, en het is temeer van waarde daar het geschreven is door een Campbellietischen geschiedschrijver, welke de boodschap van den Profeet Joseph Smith niet aannam. De geschiedschrijver zegt:

„Ezra Booth, van Mantua, een Methodistisch predikant van meer dan alledaagsche beschaving en met sterke natuurlijke be-gaafdheden, bezocht in gezelschap van zijn vrouw, den heer en mevrouw Johnson en eenige andere burgers van deze plaats, (Hiram, Ohio) Smith in zijn huis te Kirtland in 1831. Mevrouw Johnson was voor eenigen tijd geslagen met een gebrekkigen arm en was ten tijde van het bezoek niet in staat haar hand boven het hoofd te lichten. Het gezelschap bezocht Smith gedeeltelijk uit nieuwsgierigheid en gedeeltelijk om voor zichzelf te zien wat er mogelijk in de nieuwe leer bestond. Gedurende het interview wendde het gesprek zich naar het onderwerp van bovennatuurlijke gaven, zoodanige als in de dagen van de apostelen geschonken werden. Iemand zeide: „Hier is mevrouw Johnson met een gebrekkigen arm, heeft God eenige macht aan den mensch, welke heden op aarde vertoeft, gegeven om haar te genezen?” Eenige oogenblikken later, toen het gesprek een andere wending had genomen, stond Smith op, de kamer overschrijdende en mevrouw Johnson bij de hand nemende, zeide hij op een plechtige en indrukwekkende wijze: „Vrouw, in den naam van den Heere Jezus Christus, gebied ik u gezond te zijn”, en verliet de kamer oogenblikkelijk. Het gezelschap was met ontzag vervuld over de onbegrensde aanmatiging van den man en de kalme zekerheid waarmede hij sprak. De plotselinge geestelijke en moreele schok — ik weet niet hoe het wel-bewezen feit beter te verklaren — electriseerde den rheumatischen arm — mevrouw Johnson lichtte hem onmiddelijk met gemak op en den volgenden dag bij haar terugkeer was zij in staat zonder moeite of pijn haar wasch te doen.”²⁾

1) „History of the Church”, Vol. I, p. 215.

2) Hayden's History of the Disciples, pp. 250; aangehaald in „History of the Church”, Vol. I, pp. 215, 216, noot.

Wij kunnen het ons gemakkelijk indenken dat het gezelschap verbaasd was over het aan den dag leggen van zulk een macht. Het was echter de wil van God niet, dat de Profeet alleen de gave om zieken gezond te maken zou bezitten. Integendeel, deze gave werd door geloof aan vele anderen geschonken. Vanaf het begin hadden de ouderlingen de orde van het zalven der zieken en het bidden over hen beoefend. Maar in 1832; een weinig meer dan twee jaren na de organisatie der Kerk, gaf de Heere een openbaring, waarin Hij aan de ouderlingen verklaart dat zekere teekenen de werking van geloof zullen volgen. De woorden des Heeren zijn deze:

„En gelijk Ik tot Mijne apostelen zeide, alzoo zeg Ik tot u, want gij zijt Mijne apostelen, zelfs Gods Hoogepriesters; gij zijt het, welke Mijn Vader Mij gegeven heeft; gij zijt Mijne vrienden; daarom, gelijk Ik tot Mijne apostelen zeide, zeg ik wederom tot u, dat elke ziel die in uwe woorden geloofd, en in het water voor de vergiffenis der zonden gedoopt wordt, zal den Heiligen Geest ontvangen; en deze teekenen zullen de geloovigen volgen:

„In Mijnen naam zullen zij vele wonderbare werken doen;

„In Mijnen naam zullen zij duivelen uitwerpen;

„In Mijnen naam zullen zij de zieken genezen;

„In Mijnen naam zullen zij de oogen der blinden openen, en de ooren der dooven openen;

„En de tong van den stomme zal spreken;

„En indien enig mensch vergift aan hen zal toedienen, het zal hen niet schaden;

„En het vergift der slangen zal geen macht hebben hen letsel te doen.”¹⁾

Aldus herhaalde de Heere op wonderlijke wijze de belofte aan de apostelen van ouds gedaan²⁾ en de belofte is in een gelijke wonderlijke mate vervuld geworden. Het aantal wonderbaarlijke gezondmakingen sinds 1832 is te groot om deze hier te beschrijven. Maar vanaf dien dag tot heden, hebben wonderlijke gezondmakingen plaats gevonden, wáár ook de Kerk gevestigd is geworden. En honderdduizenden getuigen dat de gave van gezondmaking inderdaad in werking is onder de Heiligen der Laatste Dagen.

De gave van gezondmaking is echter niet de eenige goddelijke gave welke hersteld is in deze der laatste dagen: „Omstreeks den 8sten November”, schrijft Joseph Smith, „ontving ik een bezoek van de Ouderlingen Joseph Young, Brigham Young en Heber C. Kimball van Mendon, Monroe-graafschap, New-York. Zij brachten vier of vijf dagen in Kirtland door en wij hadden gedurende dien tijd vele interessante oogenblikken. Ten tijde van één van onze interviews, spraken Broeder Brigham Young en John P. Greene in

1) Leer en Verbonden 84:63-72.

2) Zie Marcus 16:16-18.

talen; dit was de eerste maal dat ik deze gave onder de broederen gehoord had; anderen spraken eveneens en ik ontving de gave zelf." 1)

Op deze beknopte wijze maakt de Profeet gewag van de vreemde gave van talen. Gelukkig echter bezitten wij wederom een ander en vollediger verslag. President Brigham Young schrijvende aangaande dezelfde gebeurtenis zegt: „Eenige weken na mijn doop, bevond ik mij op zekeren morgen in Broeder Kimball's huis en terwijl het familiegebed werd geofferd, begon Broeder Alpheus Gifford in talen te spreken. Dra kwam de Geest op mij en sprak ik in talen en wij dachten enkel aan den dag van het Pinksterfeest, toen de apostelen bekleed waren met verdeelde tongen als van vuur.

„In September 1832 nam Broeder Heber C. Kimball zijn paard en wagen, Broeder Joseph Young en ik zelf vergezelden hem, en zette uit voor Kirtland om den Profeet te bezoeken. Onderweg bezochten wij vele vrienden en eenige vertakkingen der Kerk. Wij vermaanden, en baden met hen en ik sprak in talen. Sommigen verklaarden dit echt en van den Heere en anderen verklaarden dit van den duivel te zijn.

„Wij vervolgden onze reis naar Kirtland en stapten af bij John P. Greene, welke daar juist aangekomen was met zijn familie. Wij rustten daar eenige minuten, gebruikten iets en vertrokken om den Profeet te bezoeken. ***

„Gedurende den avond kwamen eenige broederen en wij spraken tezamen over de dingen van het koninkrijk. Hij vroeg mij te bidden; in mijn gebed sprak ik in talen. Zoodra wij opstonden schaarde de broederen zich rondom hem en vroegen zijn gevoelens omtrent de gave van talen, welke op mij was. Hij vertelde hun dat ze de zuivere taal van Adam was. Sommigen zeiden tot hem dat zij verwacht hadden dat hij de gave die Broeder Brigham had, zou afkeuren, maar hij antwoordde: „Nee, ze is van God." 2)

Sinds het voorval hier verhaald, zijn vele honderden Heiligen van God gezegend geweest met deze goddelijke gave. Aan sommigen wordt het gegeven om in talen te spreken en anderen ontvangen de gave van uitlegging der talen. De kracht komt tot diegenen die geloof bezitten om hun geloof te versterken. Wederom is het aantal van deze wonderbaarlijke manifestaties echter te groot om deze hier te behandelen. Honderdduizenden getuigen van de herstelling van de wonderlijke gave. En het is de werkelijkheid van de herstelling welke van het grootste gewicht is.

Buiten het verrichten van krachten, gezondmaking, de gave van talen en het uitleggen van talen, zijn er nog andere goddelijke gaven hersteld in deze bedeeeling. Aan Joseph Smith werd reeds zeer

1) „History of the Church", Vol. I, pp. 296, 297.

2) „Millennial Star", Vol. 25, p. 439; eveneens gedeeltelijk aangehaald in de „History of the Church", Vol. I, p. 297, noot.

vroeg de gave van profetie gegeven. In het boek van Leer en Verbonden kunnen wij de vele merkwaardige voorspellingen vinden, die door hem zijn gemaakt. Al deze voorspellingen zijn letterlijk vervuld voor zooverre de tijd voor de vervulling aangebroken is, en in vele gevallen geschiedde de vervulling lang na het martelaarschap van den grooten Profeet. Niet alleen Joseph Smith, maar vele anderen in de Kerk zijn gezegend geweest met dezelfde gave van profetie. Al de presidenten der Kerk hebben die goddelijke gave ten toon gespreid. Velen van verheven en velen van lagere rang hebben insgelijks de profetische inspiratie van den Heiligen Geest getoond. De gave van profetie wordt algemeen genoten onder de herstelde gaven van de Kerk. Hetzelfde met de gave van onderscheiding, van wijsheid, van kennis en van geloof. Waarlijk, door de bediening van den Profeet Joseph Smith zijn al de geestelijke gaven die bekend waren aan de heiligen van ouds, hersteld aan den mensch. Aan de groote moderne Kerk van Christus zijn de dingen gegeven welke door den Apostel Paulus opgesomd werden.

„En van de geestelijke gaven, broeders, wil ik niet dat gij onwetende zijt,” schreef Paulus aan de Corinthiërs. „Gij weet dat gij heidenen waart, tot de stomme afgoden henengetrokken, naardat gij geleid werdt. Daarom maak ik u bekend dat niemand die door den Geest Gods spreekt, Jezus eene vervloeking noemt; en niemand kan zeggen Jezus den Heere te zijn, dan door den Heiligen Geest. En daar is verscheidenheid der gaven, doch het is dezelfde Geest; en daar is verscheidenheid der werkingen, doch het is dezelfde God die alles in allen werkt. Maar aan een iegelijk wordt de openbaring des geestes gegeven hetgeen dat oorbaar is. Want dezen wordt door den Geest gegeven het woord der wijsheid, en aan een ander het woord der kennis, door denzelfden Geest; en aan een ander het geloof, door denzelfden Geest; en aan een ander de gaven der gezondmakingen, door denzelfden Geest; en aan een ander de werkingen der krachten; en aan een ander profetie; en aan een ander onderscheidingen der geesten; en aan een ander een menigerlei talen; en aan een ander uitlegging der talen. Doch deze dingen alle werkt één en dezelfde Geest, deelende aan een iegelijk in 't bijzonder gelijkerwijs hij wil.”¹⁾ (Wordt vervolgd.)

1) I Corinthiers 12: 1-11.

TOESPRAAK VAN PRESIDENT HEBER J. GRANT

in de Openingsvergadering der 94ste Jaarlijksche Conferentie, gehouden in den Tabernakel te Salt Lake City, op Vrijdag 4 April 1924.

Het is voorwaar een inspireerend gezicht gedurende de eerste vergadering onzer conferentie dit huis zoo vol te zien dat het menschen noodzaakt om een staanplaats te vinden. Ik verblijd mij in den groei der Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laet-

ste Dagen, hier en in het buitenland. Ik verheug mij in de gevoelens dat wij alle reden tot dankbaarheid hebben jegens den Heere, voor de zegeningen die ons gedurende het gepasseerde jaar zijn geworden. Ik geloof binnen de perken der waarheid te zijn, wanneer ik zeg dat de Kerk nimmer in een beteren toestand was dan zij heden is, dat er nimmer betere eensgezindheid bestond onder de algemeene autoriteiten der Kerk, en grooter verlangen en voornemen om den Heere te dienen, als heden het geval is; dat wij nimmer krachtiger en getrouwer mannen hadden, die over de ringen en wijken van Zion en over de zendingen der Kerk presideeren als thans, noch hadden wij krachtiger en getrouwer mannen en vrouwen dan die in dezen tijd presideerden en nog presideeren als hoofd-, stake- en ward-ambtenaren in de onderscheiden hulporganisaties.

Het viel mij gisteren te beurt om eenige minuten in de Zuster-Hulpvereniging te spreken. De Assembly Hall was overvol en vele menschen moesten zich met een staanplaats vergenoegen. Ik ben overtuigd dat een vergadering als die, door geen ander volk dat even talrijk is als de Heiligen der Laatste Dagen, kon worden gehouden, van actieve, heldere en krachtige vrouwelijke leden van zulk een organisatie. Onze Zuster-Hulpverenigingen doen een merkwaardig en wonderbaar werk in de verzorging der zieken en behoeftigen. Ik herinner mij een mijner zeer goede vrienden, een niet-lid der Kerk, die even vóór zijn verscheiden tot zijn vrouw zeide, hetgeen zij mij weer vertelde, dat naar zijn schatting geen ander volk — en hij had bijna over heel de wereld gereisd — meer zorg droeg voor zijn zieken en zijn behoeftigen beter bedeede dan de Heiligen der Laatste Dagen, dat zij inderdaad een groote familie is van broeders en zusters, vereenigd door een gemeenschappelijken band van liefde en achting. Ons jonge volk en zij, die zorg dragen over de kinderen in de Primary Association, doen eveneens een prachtig werk.

De rapporten van onze zendingen over de heele wereld zijn zeer bevredigend en de eenige vraag, eisch of verzoek dat ons gesteld wordt, is: „Zend ons meer zendelingen”. Er is slechts één enkel werkelijke uitzondering en dat is in Japan. Daar is geen uitzondering in het verzoek om meer zendelingen in dat veld, maar, wij zijn overtuigd dat na twintig jaren van arbeid in dat land, niet meer dan twaalf menschen werkelijk tot het Evangelie van Jezus Christus bekeerd zijn. Wij hebben ernstiglijk de vraag overwogen die Zending in te trekken, maar zijn nog niet tot een besluit gekomen.

Het is gebruikelijk bij de April-Conferentie het volk eenige statistieken betreffende het gebruik hunner tienden bekend te maken. Bijna al de ingekomen tienden zijn het gepasseerde jaar naar de onderscheiden ringen van Zion in verschillende bestemmingen teruggezonden.

Algemeen :

Het bedrag aan de stakes van de tienden teruggeschonken voor stake- en ward-doeleinden en voor onderhoud en uitvoering derzelve gedurende 't vorige jaar was \$ 993.707.67.

Het bedrag besteed voor het onderhoud en de uitvoering der Kerk-scholen gedurende het vorige jaar was \$ 835.056.87.

Het bedrag voor den bouw, onderhoud en uitvoering der tempelen was \$ 449.661.61.

Besteed voor de oprichting van een ziekenhuis \$ 146.000.—.

Sedert onze laatste algemeene conferentie is ons ziekenhuis in Idaho Falls, dat nabij \$ 400.000.— kost, ingewijd en voor de verzorging der lijdenden opengesteld.

Voor armenzorg.

Voor de verzorging der waardige, noodlijdende en andere liefdadige doeleinden, inclusief ziekenhuis-behandeling, \$ 171.465.10.

Zendingen.

Voor het onderhoud en de uitvoering van al de zendingen, en voor de oprichting van vergadering- en andere gebouwen in de zendingen, \$ 586.315.97.

Het totaal bedrag, dat van de tienden genomen is, en door den beheerder aan de Heiligen teruggeschonken voor het onderhoud en de uitvoering der Kerkscholen, tempelen, armenzorg en zendings-activiteiten, is \$ 3.182.207.22.

Andere liefdadigheden.

In bijvoeging tot dat wat voor liefdadige doeleinden, van de tienden genomen, is uitgegeven, als tevoren verklaard, zijn eveneens verdeeld de vastengaven en Zuster-Hulpvereeniging en andere liefdadigheidsgaven, tezamen een bedrag vormende van \$ 471.595.37, hetwelk, gevoegd bij de \$ 171.465.10 van de tienden genomen, een totaal van kerkelijke liefdadigheden vormt van \$ 643.060.47.

(Wordt vervolgd.)

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

REDACTIE: CHAS. S. HYDE — ASSISTENT: C. ZAPPEY

ZONDAGSSCHOOLWERK.

Voorspel.

Piu lento

LEROY J. ROBERTSON

AVONDMAALVERS VOOR AUGUSTUS 1924.

(Heilige Lofzangen: Lied 7: 1)

Jezus werd eertijds veracht,
 Dra komt Hij in koningsmacht;
 Eertijds leed Hij smart en pijn,
 Nu zal Hij in glorie zijn.

Naspel.

GEZAMENLIJKE OPZEGGING VOOR AUGUSTUS 1924.

(Leer en Verbonden, Afdeeling 97: 16).

„Ja, en Mijne tegenwoordigheid zal aldaar zijn, want Ik zal in hetzelfde inkomen, en al de reinen van harte, die in hetzelfde zullen inkomen, zullen God aanschouwen.”

Verslag van de Groote Rotterdamsche Conferentie.

(Gehouden 19, 20, 21 en 22 Juni 1924.)

Lang werd uitgezien naar de verwezenlijking der aankondiging. President David O. McKay zou tegenwoordig zijn! Velen hadden hem ontmoet gedurende een vorig bezoek en dit nimmer vergeten. Met verlangen verbeidden zendelingen en heiligen zijn komst. Reeds de teekenen vooraf voorspelden een conferentie, welke in de annalen der zending opgeteekend zou worden als een machtig succes, en deze teekenen hebben waarlijk niet bedrogen, maar het geheele verloop ging zelfs de stoutste verwachtingen te boven.

De Zending in de Nederlanden heeft getoond geesteskracht te bezitten, te bloeien en toe te nemen. De zielen, die tezaam gebracht zijn geworden gedurende deze conferentie, overtroffen verreweg het aantal, hetwelk men immer in staat is geweest te doen vergaderen. God is met dit werk en inspireert en leidt hem, welke hij gesteld heeft om te presideeren over het werk in dit gedeelte van Zijn wijngaard, zoodat zendelingen, lokaal priesterschap en broeders en zusters, het doel van God kunnen vervullen. Geen menschelijke hand kan Zijn werk van voortgang tegenhouden.

President Hyde, welke de verschillende aangelegenheden van de zending grondig bestudeert en de nooden daardoor beseft, heeft vele verbeteringen ten goede en vooruitgang ingevoerd. Niet alleen is de vertakkings- en algemeene boekhouding herzien en de zoo noodige verbeterde wijze ingesteld, maar eveneens de meer geestelijke zijde van het werk heeft een belangrijke verbetering in de tenuitvoerbrenning ondergaan. Zondagsschool, Zusters-hulpvereeniging enz., enz., hebben nieuwe lessen ontvangen en verandering ondergaan, die in overeenstemming zijn met den vooruitgang van het werk in Holland. Spoedig zullen in de gemeenten, die zich daarvoor leenen, wekelijksche Priesterschapvergaderingen gehouden worden, inplaats van de maandelijksche verslag-vergaderingen. Eveneens zullen vertakkings-conferentiën gehouden worden, voordat elke algemeene conferentie plaats zal vinden.

Het houden van de ambtenaren- en ambtenaressenvergadering op de wijze, zooals deze gehouden werd gedurende den eersten avond van de conferentie, Donderdag 19 Juni, was volgens een plan, hetwelk de president der zending reeds lang gekoesterd had. Na het zingen van lied 193 vroeg ouderling F. van Wijnen van Dordrecht, een zegen, waarna lied 106 gezongen werd. President Hyde verklaarde verheugd te zijn om het voorrecht te bezitten zijn kracht in den dienst van God te besteden en maakte het doel van de vergadering bekend, n.l. dat de vergaderden zich in verschillende klassen zouden scheiden en wel 1. een klas voor het Priesterschap; 2. een klas voor de zusters van de Zusters-hulpvereeniging en 3. een klas voor de ambtenaren en ambtenaressen van Zondagsschool en Jongelieden Ontwikkelingsvereeniging. Ver-

schillende onderwerpen werden in deze klassen behandeld en aanschouwelijk voorgesteld en alhoewel het een nieuwe methode was om vergaderingen van dien aard te leiden, kan de wijze een uitnemend geslaagd succes genoemd worden. Door lied 148 werd de vergadering ten einde gebracht en het dankgebed werd geuit door ouderling J. Noorlander, president van de Amsterdamsche conferentie.

Vrijdag 20 Juni, des avonds 8 uur, was de zaal „Excelsior” geheel gevuld. Plaatsen waren niet meer te bekomen. Geopend werd door het zingen van lied 1. Door ouderling J. Sipkema van Den Haag werd gebeden. Lied 64 werd nu door de vergaderden gezongen. Ouderlingen J. J. de Brij, president van de Rotterdamsche conferentie, J. Borger van Schiedam, F. de Brij van Utrecht en M. Groen, conferentie-president van Arnhem, spraken een aandachtige menigte toe. De heiligen werden aangeraden hun plichten te volbrengen en den goeden strijd te strijden en hun kinderen op te voeden in deugd en reinheid. Vreemdelingen werden gewezen op de noodzakelijkheid van het Evangelieplan en de gehoorzaamheid aan de geboden van den Vader.

Tot slot werd lied 120 gezongen en ouderling E. Landwaard van Dordrecht, eindigde door dankzegging.

Zaterdag 21 Juni waren wederom de aanwezige zitplaatsen in „Excelsior” niet toereikend voor de personen, welke opgekomen waren naar de derde vergadering van de conferentie. Lied 65 werd door de vergaderden als openingslied gezongen en ouderling W. J. Dalebout van Den Haag, smeekte den zegen des hemels af. Lied 101 werd nu aangeheven. Woorden van welkom werden wederom door conferentie-president J. J. de Brij uitgesproken, waarna ouderlingen R. J. Cameron, conferentie-president van Groningen, J. Visser van Rotterdam en Fred. Tadge, president van de Zwitsersche-Duitsche Zending, de aanwezigen toespraken. De herstelling van het plan der eeuwen, de eerste beginselen van het Evangelie en de noodzakelijkheid van openbaring, werden besproken en de heiligen werden opgebouwd door de woorden van president Tadge.

Zuster De Roo van Schiedam, zong een solo en leden van de Schiedamsche vertakking zongen een dubbel quartet. Tot slot zongen de vergaderden lied 137, waarna ouderling Arnold Sieverts van Delft, eindigde door dankzegging.

Zondagmorgen arriveerde president David O. McKay en echtgenoot van Engeland. Het was een lust om de Groote Doelezaal te aanschouwen, toen 10 uur in den morgen lied 38 als openingslied uitgegeven werd. Gebeden door ouderling R. Steenblik van Amsterdam. De vereenigde zangkoren van Rotterdam en Den Haag zongen nu lied 66. Ouderling Charles S. Hyde, president der zending, verwelkomde de aanwezigen en verklaarde het doel, waarvoor de zendelingen der Kerk de wereld ingaan, sprak over de

herstelling van het Evangelie en de deugden, welke onderwezen worden door het Evangelie. Ouderling J. Noorlander, conferentie-president van Amsterdam, besprak den kinderdoop en zuster Lanora S. Hyde gaf een sterke getuigenis van de eerbaarheid van het volk in Utah en maakte in schoone, duidelijke woorden de waarheid omtrent de leer van het zoogenaamde „Mormonisme” bekend. Een aantal jongens van de Rotterdamsche Zondagsschool zongen nu een Engelsch lied. Ouderling H. Rowe, president van de Hamburgsche conferentie, gaf een verslag van den arbeid, welke gedaan wordt in dat gedeelte van de zendingsvelden van Europa, waarna apostel David O. McKay, president van de Europeesche Zending, het woord nam. Geinspireerde woorden werden geuit. Een volledig verslag van deze toespraak zal in één van de eerstvolgende nummers van „De Ster” verschijnen.

De vereenigde zangkoren zongen een loflied en ouderling C. O. Spencer van Gouda, sprak het dankgebed uit.

Een vergadering voor de leden ving 2 uur in den namiddag door het zingen van lied 119 aan in de zaal „Excelsior”. Natuurlijk is „Excelsior” meer dan klein voor zulke gelegenheden en men wist dan ook niet wat aan te vangen met de velen, die geen plaatsen konden verkrijgen. Het gebed werd uitgesproken door ouderling M. J. Hampton van Alkmaar en door het zingen van lied 89 werd voortgezet. Hierna werd op plechtige wijze het H. Avondmaal bediend. Drie meisjes in het wit gekleed boden daarna president en zuster McKay, zusters Hyde en Tadge, bouquets bloemen aan. De autoriteiten der Kerk werden voorgesteld en op de gebruikelijke wijze ondersteund. Ouderling Wright, president van de Londensche conferentie, Engeland, gaf in krachtige woorden zijn getuigenis van de waarachtigheid van het Evangelie en zijn achting voor het Hollandsche volk te kennen. President McKay sprak nu een machtige, schoone rede uit, welke eveneens spoedig in haar geheel in ons tijdschrift geplaatst zal worden.

De president der zending, Chas. S. Hyde, hield de aandacht van de vergaderden buitengewoon, door op schoone wijze uit te weiden over de liefde en goedheid van God den Vader en Zijnen Zoon. De beteekenis van de woorden van Jezus aan de Samaritaansche vrouw werden met diep gevoel verklaard. De vergaderden zongen tot slot lied 67 en ouderling R. R. Merrill van Utrecht, eindigde met gebed.

Na deze vergadering werd er nog een vergadering gehouden voor de Zusters-hulpvereeningen, waarin zuster McKay sprak. Vele inlichtingen werden door haar verstrekt en vragen beantwoord. De zusters werden in de plichten van deze organisatie onderwezen.

Wat had er met de schare gedaan moeten worden als eenige andere zaal, inplaats van de Groote Doelezaal, afgehuurd was geworden. De opkomst was boven verwachting. Waren de vereende

krachten de vorige jaren er in geslaagd 600 of 700 zielen tezamen te brengen, nu was elke zitplaats bezet in een zaal, welke ongeveer 1100 personen plaatsen kan aanbieden. President Hyde kondigde lied 36 als eerste gezang aan en na het zingen vroeg ouderling P. C. Call van Delft, een zegen over de vergadering. De vereenigde zangkoren van Rotterdam en Den Haag zongen lied 108, waarna zusters Wright en McKay door voorbeelden aan te halen en met gelijkenissen duidelijk te maken, den heiligen aanmaanden hunne plichten te volbrengen en te leven zooals God verlangt. Een aantal meisjes onder leiding van zuster C. de Waal, zongen nu: „O, mijn Vader”. President McKay sprak in duidelijke woorden over de vraag van Pilatus: „Wat is waarheid?” Ook deze toespraak zal in „De Ster” verschijnen. President Tadge van de Zwitsersche-Duitsche Zending, besprak de noodzakelijkheid van den doop en haalde het geval van Cornelius, uit de dagen der Apostelen, aan. President Hyde sprak nu de vergaderden toe over bekeering en goede werken, waarna president McKay de zendelingen dankte voor de bloemen, welke zij aangeboden hadden. De zangkoren zongen een Engelsch loflied en ouderling J. J. de Brij, conferentie-president van Rotterdam, eindigde deze schitterende conferentie door gebed.

Ouderling Cornelius Zappey vertolkte voor allen, die in de Engelsche taal spraken en werd, vooral den Zondag van de Conferentie, bezig gehouden.

De conferentie heeft reeds vele onderzoekers opgeleverd en zal zonder twijfel nog meer personen aansporen om een onderzoek in te stellen. Wij danken God voor het enorme succes genoten en bidden nederig een zegen af voor de toekomst, vertrouwend op Zijne goedgunstige genade. Het zingen door de zangkoren was zeer, zeer schoon. Het Rotterdamsche koor staat onder leiding van broeder Van Dam en zuster Hartman leidt het koor in Den Haag. Broeder Van Dam leidde de zangkoren gedurende de conferentie. Groote lof werd door president McKay, zeer terecht, uitgesproken over het gezang. Ook de anderen, die met hun zingen bijgedragen hebben tot het groote succes, verdienen ten volle hier vermeld te worden.

Maandag vergaderden de zendelingen met apostel McKay in een acht uren lange Priestervergadering, waar een goddelijk geïnspireerde tijd werd doorgebracht.

Geen gebrek aan Gelden.

„H e t L e v e n v a n J o h n T a y l o r” door B. H. Roberts geeft de volgende samenspraak tusschen President Taylor en ouderling Parley P. Pratt. De eerste was in New-York, op weg naar Engeland en verbleef ten huize van ouderling Pratt, welke in dezen tijd over de zending in New-York presideerde. Broeder

Pratt had het gerucht gehoord dat ouderling Taylor goed bij kas was. Zoo op zekeren dag vond dit vertrouwelijk gesprek plaats:

Ouderling Pratt: „Broeder Taylor er is mij medegedeeld dat ge nogal over veel geld beschikt.”

Ouderling Taylor: „Jawel broeder Pratt, dat is waar.”

Ouderling Pratt: „Wel, ik ben gereed mijn „Stem tot Waarschuwing” en „Millennial Poems” uit te geven. Ik ben in groote geldverlegenheid en als gij mij aan twee- of driehonderd dollars kunt helpen, zou ik zeer dankbaar zijn.”

Ouderling Taylor: „Wel broeder Parley, gij kunt alles hebben wat ik bezit, als het u van dienst kan zijn.”

Ouderling Pratt: „Ik ben nimmer in omstandigheden geweest dat hulp aangenamer was dan nu.”

Ouderling Taylor: „Al wat ik bezit is u van harte gegund.”

En zijn hand in zijn zak stekende, gaf ouderling Taylor hem een koperen cent, a l l e s w a t h i j b e z a t. Beiden lachten hartelijk.

„Maar”, bracht Parley in het midden, „ik dacht dat ge mij verteldet dat ge goed bij kas was.”

„En het is de waarheid”, was het antwoord.

„Ik heb goede kleeren, gij voorziet mij met goed eten, drinken en onderdak en boven al deze dingen een cent over te hebben, daar ik niemand iets schuldig ben, is dat niet genoeg?”

RIJMPREEKJES.

No. 28. Geloofsverzekerdheid.

Wij menschjes in dit land van leed, in strijd gewikkeld heel ons leven, waar twijfel, vrees en vruchtloos streven ons kwellen waar de voet ook treedt, hoe kunnen we anders, soms, dan met een bang gevoel uitroepen: Wat is toch het droeve levensdoel?

Doch wenden we onze blikken af van 't schijnbaar-treurige op onze aarde, zien we al het schoone dat ze ons gaf: haar blauwe zee, haar groene gaarde; zien we onze ziel, onszelven, dan — die arme ziel, zoo diep gegleden, die groote ziel, die stijgen kan tot zulke hooge mooglijkheden — en vragen welk geheimnis er zoo in als om ons zit verscholen, wat toch dat alles houdt verholten, dan ruischt dit lied van ster tot ster: Daar is een wonderwijs bestel, 't is alles wel, 't is alles wel!

Salt Lake City, Utah.

FRANK I. KOOYMAN.

ONTSLAGEN.

Ouderlingen Stephanus Nicolaas Wetter, John Visser en Francis de Brij, zijn eervol van hun arbeid in het zendingsveld in Nederland ontslagen.

Ouderling Wetter arbeidde gedurende zijn zendingstijd in Groningen, Delft en Rotterdam.

Ouderling Visser besteedde zijn krachten in Groningen, Leiden, Den Helder en Rotterdam. In Leiden en Den Helder nam hij het ambt van gemeente-president waar.

Ouderling De Brij was tijdens zijn verblijf in Holland te Haarlem, Den Haag, Amsterdam en Utrecht werkzaam en presideerde in Haarlem, Amsterdam en Utrecht.

VOOR DE ZENDELINGEN.

We received a letter from Elder Thys Winkel, wherein he and Elder Herman Johnson voice the following sentiment of the Elders of the Amsterdam conference.

The Amsterdam Elders wish to co-operate with brother Zappey and try to hold on to the steady subscribers of „De Ster”.

Tune: „Do what is right”.

How dear to our heart is the steady subscriber,
 Who pays in advance at the birth of each year,
 Who lays down the guilders and does it quite gladly
 And casts 'round the office a halo of cheer!

He never says: „Stop it; I cannot afford it,
 I'm getting more papers than now I can read.”
 But always says: „send it, our people all like it,
 In fact, we all think it a help and a need.”

How welcome his check when it reaches our sanctum,
 It sets our pulse throbbing; it makes our hearts dance.
 We outwardly thank him; we inwardly bless him,
 The steady subscriber who pays in advance.

HET WARE MORMONISME.

Zie volgende aflevering voor het vervolg van „Het Ware Mormonisme”.

Uit ons eigen Zendingsveld.

De Arnheemsche conferentie is vervallen en in haar plaats is opgericht de Utrechtsche conferentie met hoofdkwartier in Utrecht en ouderling P. C. Call als president.

Afscheidsgroet.

Bij mijn vertrek naar Zion wensch ik tot alle heiligen en vrienden, met wie ik in aanraking ben gekomen gedurende mijn verblijf in mijn oud-vaderland, een woord van afscheid te richten. Aan allen en vooral aan mijn broeders en zusters in die gedeelten van de Zending waar ik gearbeid heb, begeer ik door deze regelen te kennen te geven en uit te drukken hoezeer ik u allen heb leeren liefhebben. Ik heb waarlijk onder u vaders en moeders gevonden en de liefde, die aan mij bewezen is gedurende mijn zending, kan ik nimmer vergeten. Ik verheug mij in het voorrecht om spoedig mijn geliefden weerom te zien, die ik voor het werk des Heeren verlaten heb, maar nochtans valt het mij zwaar Holland te verlaten, daar vele oprechte zielen in Nederland mij dierbaar zijn geworden. Hoever ik ook verwijderd mag zijn in de toekomst van het land waar gij vertoeft, zal ik u immer indachtig zijn.

De talenten, die onze Vader mij gegeven heeft, heb ik in alle nederigheid en ootmoed getracht aan te wenden voor de verheerlijking van Zijnen naam, om aan het menschdom bekend te maken dat God van den hemel gesproken heeft en Zijn Priesterschap hersteld.

Ik herinner u, broeders en zusters, nogmaals aan het verbond, hetwelk gij aan het watergraf gesloten hebt met uw God. Blijft standvastig en onderhoudt de geboden, en Vader in den hemel zal met u zijn. Mijne gebeden zullen immer voor u en de zending in Nederland opgezonden worden. God zegene u, vaarwel!!!

Uw Broeder in Christus,

JOHN VISSER.

INHOUD.

De herstelling van het Evangelie blz. 209 Toespraak van president Heber J. Grant „ 214 Zondagsschoolwerk. „ 217 Verslag van de Groote Rotterdamsche Conferentie „ 218		Geen gebrek aan Gelden. blz. 221 Rijmpreekjes „ 222 Ontslagen „ 223 Voor de Zendelingen „ 223 Het ware Mormonisme „ 223 Uit ons eigen Zendingsveld. „ 224 Afscheidsgroet „ 224
--	--	--

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 3.—, Buitenland f 4.—.

Afzonderlijke nummers 15 cent.